

ROMMELPOT,
VOOR DE
DOLENDE RIDDER,
TER EERE VAN DEN EXTEMPORAIRE
ROMMELPOTS-DICHTER,
DEN
GROTEN J. NOMSZ:

Alomme by de Uitgevers der Patriotſche
Couranten te bekomen, à 5 Stuivers.

MEMORIAL

OF

THE

MEMORIAL

OF

OF

ROMMELPOT,

VOOR DEN

DOLENDE RIDDER.

Wel Jan, wel Janneman, waar moet het heen in uw ouden dag, nog naar 't Dolhuis van Zoroaster, — of in 't Gekkenhuis te Wyk? warentig Jan, je bent in de war, is dat zints je tot Noortwyk de Baenders Commèdie leert speelen? of helpen de Kruideryen u aan het sniesen? of heb je een plaatsje in het oude Manhuis, stap reis op en laet je wegen? — wel JAN, jy een Paterjot, — jy, die de Prins zoo verwelkomt hebt op den Amsterdamschen Schouwburg? — jy, die zulk een onnavolglyk schoon Hedendigt op Willem den Eersten gemaakt hebt, — en ik weet niet al wat Tooneeltukken, ter eere van den Ouwerwettiche Patriotten? — Gy, **o GROOTE NOMSZ**, **o** Man zonder weerga! **o** Schetzer van het hart, van eerlyke karacters! — gy, een veinzaart worden! — gy, een vleijer! — gy, uw Hart, uw Ziel openbaar bezwadden; — gy Nomsz? gy, al uw roem, al uw gedwongen, uwe afgeperste Eerekranen in eens, en dat door u eigen mond, door uw armzalig Extemporeetie, met vuile Slym bespoogen, misschien wel met een Canasfer Pruim. Og JAN, loop liever met

de ROMMELPOT, als op deeze wyze toem, en eer te zoeken; — misfchien ook om een Colleetje, ter eere van den Grooten Nomsz te bedelen? fchaamt gy u niet, met zulk een broddig vod voor den dag te komen, in eene Couraht van eenen Baalde, N°. 79. 3 Juny; daar een Patriotfche Leerjongen in de Dichtkonst, door *Fransje de Does* boven uw hoofd gebedeld staat, en fchoon nog een pas beginnend Poëetje, evenwel nog al meerder vloeibaarheid van een Dichtadertje betoond, dan gy in al je stompe en plumpe vertalingen, of de stotterende Krepeldichten, van het Visteef de LA LAIN.

Kom hier JAN ROMMELPOT, laat ik je reis met de stukken je verwaantheid aantoonen; ja, je kruipende lage ziel, die voor een Edelman dien gy niet kent, bukt, en dien gy eerbiedigt, ont dat gy gelooft, dat de Man zoo groot is, als WILLEM DEN EERSTEN, BREDERODE en EEMONDS, zegt gy zelf, 't moest zyn de Egmonden, maar weet gy wel, dat uwen Edelman, uwen Wel Ed. Gebooren Heer, niet in staat is, om een halve, laat staan een heele Memorie op te stellen? ik wensch de Wyker Koning lang leven! maar als de Edelman even als zyn Broeder ontydig kwam te fterven, dan zou veelligt ook van der KEMP opkoomen, en zeggen, dat hy alles opgesteld had. — Ziet gy, JAN ROMMELPOT, dan niet, dat gy dwaalt, in die grootheid van Uwen Wel Ed. Hoog Geboren Heer? ó Krui- per! ó Vleier! ó Verzaeker! van uw hart en toegeneigtheid aan 't Oranjehuis. — *Verschoon myn vryheid, in het toezenden deezer geringe aanspraak, dit is uwe taal: foei, — foei, — ver- fchoning te verzoeken, aan een verbitterd Edel- man; en men zig voor het spits der Dwingelanden,*
Vry-

Vryheid en Gdsdiest Onderdrukkers schynt te willen stelle. Wel Nomsz! wel Nomsz! wel Toneeldichter of leering der deugd, waar komt gy toe? of zy gy mischien wat Deistich; *Hooggebooren hebde Hoogdesfelvs tegenwoordigheid*, — en — en — en de taal van uw hart; van het hart van JAN Nomsz. Hoe veel harten hebt gy wel JAN? hoe veel hebt gy 'er al verruult? gy hebt 'er zeker meer als een; want dan hebt gy het hart van een Schaap, dan dat van een Wlf, dan dat van een Vos, dan dat van een Kwispelstaartenden Hond, dan dat van een Zwyn, dan wederom dat van een Leeuw, een Tyge enz. uit de gestolen Fables de la Fontaine, naar nu hebt gy dat van een ootmoedige Patrijt. —

Het beldtenis van Jonker VAN DER CAPELEN TOT DEN MARSCH, die schaars, zegd men, maar twee Carnuitjes van Edelluidjes by zyn stiet heeft; mischien ook eenige Zoldeids, Ridders, eenige Jordaansche Turfkwakers en den satan tot gevolg, en die zoo maar in eens gelyk te stellen met Vader WILLEM, die de zeen Provintien en God met zig had. Met BREDERODE, die met driehonderd, zoo Roomsche als Onroomsche Edellieden, in de Zaal van den Gouvernante kwam opdondren, en het zig eene Eere stelden, met de naam van GEUS te worden betyteld. Met de EGMONDEN, die Vrankryk driemaal hadden doen beven, en 'er den Kop voor veil hadden. Met zulke Helden, — zulke Mannen, — zulke waare echte en aloude Edellieden; eene onwettigen, eene weifelende Machine van uitheemschen gelyk te stellen; ja met Liederen die nog geen schaduw van heerlyke

lyke daden getoond hebben, veelmin zoo als onzen WILLEM, onzen BREDERDE, onzen EGMONDEN uit hun eigen ogen zagen, maar veelligt, door de scheele ogen van loensche Verraders, of hun schemerbiller zien moeten, de zulken te verheerlyken boven onze doorlugtige Vryheidstigers; ó schande voor den Nederduitsche Zangberg! — maar wat weet eenen JAN KOMMELPOT van schande, wat scheelt het MIDAS of hy Ezelsöoren, — Marsyas of hy de Huid van een Boksvoot heeft? — niets! hy is dog een Narcisfus, die zig in zyn Stinkpoel van eigenliefde blind kykt. Dat gy uwen Burgervader HOOFDT eer bewyft, dat kan billyk zyn, gy zyt een gebooren Amsterdamer, Z. Ed. Achtbaare is Burgemeester, zy de sentimenten van Z. Ed. Achtbaare verschilende met anderen, het staat u vry, hem daar te pryzen; maar HOOFDT als BURGEMEESTER VAN AMSTERDAM, alſchoon Z. E. G. Achb. zig als Voorſtander van het Genoodſchap betoonde, kon hier (het zy met alle veneratie voor de Burgemeesterlyke waardigheid gezegt,) niet gecombineerd met de Overysſelſche Edelen, als Vaders van het Amſterdamsche krooft voorkomen; dat Vaderschap gelyk te ſtellen, met onkundige Edellieden die Amſterdam niet kennen, en die de voeten op den vryen Amſtellandschen grond ſchynen te zetten, om eene Illegale ſamenſchooling van zeer bedenklyke ſcheurzieke Ingezerenen opteruijen, en daar over mogelyk het Opperbevel te aanvaarden, in ſpyt van de doorlugtigſte en welgeoeffendſte Schutterye van Neêrlands Waereldſtad, derzelver Wetten en Rechten; — foei, — foei NOMSZ, myn ziele

ziele walgt van zulk een schanddaad, die al de Eer die gy mogt verworven hebben, 't zy uit eenige verdiensten, 't zy uit geleende, 't zy gebedelde, of Perfas & Nefas bekomen, in eens zwart te maaken; ik had u lang vergeeten, maar ik moet u weer een plak geven, gy maakt u zwart, ja zwart als roet; — een Amsterdamer, — een Amsterdammer, — een Inboorling — of Ingezeten van een Stad, — Medeburger van een Volk, dat zoo jaloers op hunne Vryheid, zoo eerbiedig voor hunne Burgervaderen is, zoo afkeerig voor vernedering voor Vremden in eene Courant te tekenen.

U WEL ED. HOOG GEBOOREN OOTMOEDIGEN EN HARTLYK GETROUWEN DIENAAR. —

ô Schande! — ô Vaderland! — ô Amsterdam! welk een Monster van vleijery, heeft uwen grond voortgebracht? — en welk een rampsalig armoedje van Kreupeldigt, verzeld deeze schandelyke vernedering! — kom ROMMELPOTS Liedjeszanger, kom laat ik u de schriete Ziet eens uitschudden! gy moet, gy zult 'er aan, op uw eigen trant van schanzeeren, — zoo dikwils aan anderen gedaan vertoonklanken — ik hoor u brommen.

ô Burgervader HOOFD, getrouwe VAN CAPELLEN, Getrouwe PALLAND! —

Dit is althans tweemaal getrouw, waare het niet beter geweest na uw trant getrouwe VAN CAPELLEN, doorlugte PALLAND! — en nog moest gy dan gezet hebben VAN DER CAPELLEN; — als ik dat Vers had gemaakt, had ik gezet:

A 4

Hoe

Hoe Burgeronder Hoofd, duld gy VAN DER CAPELLEN?
En trufche PALLAND? enz.

Maar nu, gy vervolgt, —

duld, dat uw beminnend krooft.

Wel JAN, als jy met je ROMMELPOT by de Geboortefeest van al dat krooft van die Rid-
ders, op een Kraamkoek of Candeeltje geweest
hebt, dan heb je zeker harder gereist als de
Spookridder van Oersön en Valentyn, ik zoude
gezegd hebben:

*duld, van 't Amsterdamsche krooft,
Geen wapnen voor uw oog, komt hier geen orden stellen.*

Dat zou immers beter voor een Amsterdam-
mer klinken, als dat hy aan een laffen Edelman
zoude smeeken, om zich voor hem in orde te
mogen stellen. *ô Schande!* der Stede Achtbaar-
heid verzaaken, om een vremden Edelman te
smeeken, nu bromt uw ROMMELPOTS LIER. —

*Gewapend, voor uw oog, zich moge in orde stellen,
Ter welkomst groet van U die Nederland strekt ten Troost!*

Al wederom kruipende Laagheid, smeeken,
dat den Ridder duld, dat zyn hem beminnend
krooft, de eere moge genieten, om zig gewa-
pend ter welkomst groet in orde te mogen stellen!
lieven Hemel, het krooft steld zich in orde tot
een welkomst groet! — Presenteer u Geweer!
Snaphaan by de Voet! audientie Heeren! JAN
ROMMELPOT zal Oreeren; de GROOTE
NOMSZ! voor wien, *ô Helden?* voor de
TROOST VAN NEDERLAND! welke TROOST
meen je Janneman? meen je Troost de begaaf-
de, de geestige Konstschilder? dat zou een heel
aar-

aardige Troost zyn; wie weet of hy de ma-
 gere Billen van JAN ROMMELPOT niet met
 een paar knevels beschilderden, zoo als zyn
 overgeestig tafreel van Aly Effendi in het Bokje
 van de Haarlemmerhout, om een troostryke
 Ridder te verbeelden; — meent gy ook een
 Zieketrooster voor Nederland? — heeft uwen
 Ridder zyn Examen wel gedaan? zoo ja; by
 wien tog? by van DER KEMP, of by de School-
 meester BRINKMA? O JAN, dan kan hy Neder-
 land volstrekt niet troosten, want Neerlands
 volk is die troost alrede zoo beu als gespogen
 Spek; zal hy de Amsterdammers troosten, gut-
 je, dan is hy mis, want het krielt daar van
 Troosters; by voorbeeld: *Irboven, Tegelaar,*
Koning, Hesper, alle gewezen Leeraars, Advo-
 kaaten en bekwaame troosters in den Duivel. —
 Og JAN, had je maar om een kort begrip of
 troost Catechismus, by den Troost vollen Druk-
 ker van mooie Meisjes, en de Troostvolle Speel-
 kaart van JAN ALLART gegaan, daar had gy dog
 troost voor Nederland gevonden; Jonge hy
 maakt zoo veel troost Catechismusjes voor Kin-
 dren en Poëeten, vooral voor gestoolen *Fables*
de la Fontaine, tegeris alle recht van Eer en
 Boekhandel, 'er had by de Troost van onderkrup-
 pend loon voor JAN NOMSZ, nog wel een
 Boekjen over geschooten; — nu, het is dog
 Troost, uw Ridder is en blijft dog de Troost
 VAN NEDERLAND; og wat heeft zyn vriend
 Chastelein, in Wyk zyn troost niet behodigt, en
 van

De VRYHEID; die Godin der eedle *Datavieren*,
 die VRYHEID, die alleen het *meeste* *Wolk* *robia*,
 Wel JAN, door die Vryheid verstaat gy zeker
 eene

eene Maegd, eene Godin; — zeg eens is het een oude of een jonge Maagd? als het een Godin is, zal ze zeker al wat Mey-maanden op haar lyft hebben. Is het een nieuwe? zeg my eens of ze wel zoo schoon is als Dulcinea van Tobosa, die zoo zeergeliefd en getroost werd door Don Quichot. Hemel, zulk een Ridder! zulk een Godin! maar het kan niet zyn, ik dwaal, — het is een VRYHEIDS GODIN, die alleen het moedig Volk gebied, wel de droely JAN, als zy alleen gebied, wat kan haar dan een Ridder troosten, die ook alleen wil gebieden? O ROMMELPOT! vol wind, — maar de Meid Lacht bevallig, by onze Krygsbanieren, Knotte Bene, zy spreekt, zoo zegt gy.

En spreekt tot U voor ons, nu zy haar Zuilen ziet, Punct. Punct. Punct. de Vryheid lacht bevallig; de VRYHEID spreekt: voor wien? voor ons! wie is ons? wie zyn de onzen? het moedig Volk niet waar? moest het dan niet zyn, voor hen, voor haar, het volk: voor ons komt hier net zoo wel te pas, als een once gewigts voor een Pond te rekenen, want zeker JAN, als ik ons voor gewigt once nam, in vergelyking van gansch Amsterdam, dan zoude een onc volk, nog een grein gewigts uitmaken, op de binnen- of de buiten-schaal, — nu dat is zoo een reflecteje, op de manier van de Jonge Heer Pedagogus t'HOEN, of de hagelse Correspondent, dat is op zyn Oeifets kynds, hebje ooit gehoord, dat iemand, die by zyn verstand is, tegens Zuilen spreekt? Zuilen bevallig aanlagt? ik meen dat Zuilen steene Pylaaren zyn, Zuilen is, ook een bedryf van Visfery, 'er is een Dorp en Heerlykheid dicht by Utrecht, dat heet ook Zuilen, help my uit den Droom? stonden 'er ook zulke

zulke of dergelyke *Zuilen* op het *Emercitie-Veld*? of heeft uwe *VRYHEID* de Heeren *Ridders* voor zulke *Zuilen* aangezien, als de *Ridder de la Manca*, de *Windmolens* voor *Reuzen* aanzag? — dat geloof ik dog niet, — zegt, de Heeren *Poëten* spreken ook van *Zuilen* van Staat, *Zuilen* van 't Raadhuis, *Zuilen* van *Parnas*, *Zuilen* van den *Vryheids-tempel*, — dit kan 'er door als gy het zoo meent; maar *JAN*, een *Mensch* een *Zuil* van een *Mensch*? — welk een groot *Mensch*, wat ysfelyker *Colosus* van een *Vryheid*, zou het moeten zyn die zulk een *Zuil* nodig had, nu *Godinnen* na de nieuwe smaak, behelpen zig zoo zy best kunnen, de *Vrouwe Donatrices* zien dikwils een *Pinxternaekel*, voor een *Zuil* van haare *Schoonheden* aan, — he! wat zegje *JAN*? Jonge is de *Stok* van je *Rommelpot* ook geen *Zuil*? maar kyk, — weetje hoe ik gerymeld zou hebben, hoor strak zal ik het boekje by elkander lappen,

Men schenkt geen welkomstgroet, die Muisers brekt ten
(troost)

De VRYHEID, die Godin van Achtsbre BATAVIEREN:
De VRYHEID, om wiens recht 's Lands MAJESTEIT gebied,
Ziet met veragting op onwettige BANIEREN,
Zy rust op Eendragts ZUIL, waer zy ORANJE ziet.

Wat dunkje *JAN*, ken ik niet nog al hoe noemen het tog de *Poëten*? *Parodizeeren*? Nu al vervolgens bromd gy ó *Puik-poëet*.

De BATAVIER gescheit op onze ontrolde *Vaenen*.
Die onze Broedren wrekt zyn voetspoor in te slaan.

Een gescheite *Batavier* op ontrolde *vaenen*,
wenkt. — Wat wever is dat? ik wed *Janne-*
moer de Snapster, dat olyk wyf, het niet ver-
staat: is het niet net, zou ze zeggen, of ik een
Da-

Damastē ontrolde Kinderluur, waar in een Kuipedo geweeven was, op myn schoot had, en dat ik tegens, Grootje of Peetlap zeide, Vrouw, de kleine jonge wenkt aan zyn Broertjes, dat hy uit de Kool gekroopen is, schoon het eigendlyk levend wigt nog gebooren moet worden; zou Grootje niet zeggen, wel Janne, wel Janne, wilje myn een schets op een Servet, voor een levend Kind in de Luuren, (Luijers zeggen de Amsterdammers) leggen? — nu de **VAADEL BATAVIER** wenkt de Broeders, om zyn *Voetspoor in te slaan*, ik dagt, dat men een voetspoor betrad en niet in sloeg, men slaat of gaat een weg in, — men volgt een voetspoor, maar fiat het is Poëtisch, — 't kan 'er door. Maar waar is 't voetspoor van een schets op een Vaandel? — zeer zeker in de Lugt, — en dan moeten ontegenzeglyk, de Broeders in de Lugt, dat geschiefte Lugtspoor inslaan, zoo dikwils die schets op dat Vaandel een Saluade, Parade en Brigade formeerd; en somnirum sommarum, dan moeten al de **BROEDERS**, met het Vaandel opgerold worden; als het by den Commandeerende Officier word thuis gebragt, en wie weet of het om de dikke Donatrice Vryheids Godin niet moet opgevolgd worden! Jemie, welk een Broederlyke en Zusterlyke rol zou dat zyn.

Maar nu ben ik in de war, het een en ander loopt 'er door, maar dat vat ik niet, — de Batavier op het *Vaandel* **WENKT** niet alleen, maar hy **ROEPT** en wat roept hy?

*Reept GEENSINTS: VOLG! tot u die ons een spoor wilt
(baanen)
Om op 's Bataafsche spoor, u rustig na te gaan.*

Dat

Dat is nu in drie op een volgende regels, driemaal spoor, voetspoor, een spoor, een BATAAFSCH spoor en Knote Beenen: het eerste spoor is van den wenkenden Batavier, en dus een spoor dat 'er reeds is, het overige zal den Ridder, als het hem beliest nog BAANEN; en dan zal dat BAANEN, geschieden, al wederom op dat BATAAFSCH SPOOR, om alle de Hansjes met haar Gansjes, Pile, Pile, agter aan te laten volgen; maar nog kan dit 'er, voor onze JAN nog al door, want hy is zoo kenbaar aan zyn Monotoonen, dat de Acteurs die de rollen, uit zyn Toneelstukken van buiten moeten leeren, de versen schier van buiten kennen, eerze nog eens geleezen zyn, althans de Zielsverrukkung en Ryksvorst-onderdrukking vervangen schier elkan- der in elk Toneel; dadelyk krygen wy 'er ook eentje.

Eerst nog iets, JANCHIE zegt, dat de BATAVIER ROEPT, GEENSINTS VOLGT, — als ik nu de gemelde regels schandeer, dan meen ik dus te moeten leezen, de BATAVIER ROEPT, GEENSINTS, tot u die ons een SPOOR wilt BAANEN VOLGT op 't BATAAFSCHE SPOOR! &c. enz.

By gevolg, roept de Batavier geensints tot u RIDDER VAN DE CAPELLEN, zou JAN gepasquilleerd hebben? ik gis dat dit een *Lapsus Linguae*, of een stottering in het EXTEMPORE is geweest, want anders vat ik het niet, en zeer zeker niemand, — ik zoude dus gerymeld hebben.

*Scherft hier geen BATAVIER, verwaeten op uw vaeshe
Een LREUW is zyn Blasoer, als hy ten Atyd zal gaen:
Hy wenkt op 't ronde Schild, BATAVEN en GERMANEN,
Spreekt, volg MY en NASSAUW om Muiers te verstaen.*

Wat dunkje JAN, zou 'er dat door kunnen?

gy hebt zekerlyk de Vriefche Brinia of Frifa, staande op het Schild, wel op het Amsterdamfche Raadhuis gemaald gezien? vergeef myne Parodie? maar nu tot uwe.

*O Helden voor 's-Lands zaak! wat Eedle Zielsoverrukking
Voelt onze Broederschap, gevormt ten dienste van 't V.
Nu zy de Geesselen van Burgerönderdrukking
Haar dank bezonen mag, TOT NUT DER SCHUTTERY.*

Bravo, kyk dat is nu recht *Brommende Taal*, **ROMMELPOTS** gedreun, — **HELDEN** voor 's-Lands zaak, **HELDEN**, zonder ooit gestreed te hebben! **HELDEN** van een Compliment, **Presenteer je Geweer!** **Hoeden of!** **HELDEN** van **Extempore!** **Auctoritate JOANNI OLLÆ ROMMELIÆ**, hola, **HELDEN** van **Wyke Duursteede**, drie uurtjes maar; ei lieve maak het **Camp de Bataille** klaar, **Mannen!** de **Majoor Chasteiyn** zal met **Recruten** koomen; — maar **JANCHIE** zeg my eens wat dog **GEESSELEN** van **BURGER-ONDERDRUKKING** zyn? ik verbeur een **Capot** of ronden **Hoed**, als een **Vloermat** met **Vliegers-randen**, *a la Deuil de la CARELLEN*; als ik het versta, ik heb wel gehoord van **Beulen**, die **Geesselen**, van een **Geesselroede**, **Geesseling**, **Geesselaar**, maar *apropo*; de groote **Latynsche Puik-poët L. VAN SANTEN**, spreekt van den **Geesfel der Cethagen**, dus door de **HR. VAN SCHELLE** vertaald, ter eere van de **Ed. Gr. Achtb. Heer Scheepoß B.** nu, deeze **Heer van Santen** is volstrekt geaccrediteert; want de **Latinisten** uit de **Burmannaansche School**, zyn nooit **Plagiarii**, jy hegrypt myn wel **Heer JAN-NEMAN**, dat je hier het woord **Plagiarius** niet voor **Plagen** neemt, kyk ik wilje juist niet plagen, — maar je evenwel wat bruijen; — gy hebt dan, zeer zeker het woord **Geesfel**, in
meer-

meêrvouwt Geesfelen gesteld als persooneel betrekkelijk op de Heeren geesfelen, aan wien uw aanspraak Extemporé gericht was; zeg nu wat Geesfelen zy? . . . . **BURGER-ONDERDRUKKING**, luister JAN, stond het Schavot op 't Exercitieveld? was het een hoge Geesfelpaal? wat voor Beulen waren het? Utrechtsche? Dordsche? Haarllemsche? of Geestbrugsche? wat voor Roeden hadden zy? zulke als daar 't Oranjevee en andere meêde Gegeesfelt zyn? zeker neen gis ik: want de Geldersche meen ik hebben Heeroeden, en dan gis ik, weetje? vatje? begrypje? dat uwe doorlugtige Geesfelen, of Geesfelaars, op de Rug van die **BURGER-ONDERDRUKKING** aan het Y: — en TOT NUT DER SCHUTTERY, de kunst van Geesfelen al heel knap zouden moeten verstaan, want in een kwartier of half uur kunnen zy daar wel een heel corps van Donateurs en Donatrices uit de Duivelshoek aan!

Nu uwe Helden en gy met uwe Broederschap, zyn in een allertreffende **ZIELVERRUKKING**, om dank te betuigen, aan Beulen en **GEESSELEN** van **BURGER-ONDERDRUKKING**, ten dienste van 't Y, — Y, — Y, — dat is liefhebbery! foei JANCHIE, foei KYNT, — kent gy aan het Y zoo veel **BURGER-ONDERDRUKKING**? ik meende, en heb het by ondervinding, dat 'er geen Stad in de Zeven Provinciën, waar een Burger paraater recht ontfangt: waar zoo attent op Burgerrechten gelet word: als in de Y-stad, vraag dit aan een oneindig getal Vremden, Poorters en Ingezetenen! is het niet de Burgerlyke bescherming die haaren zegen word, als zy berooid en schier als Bedelaars,

laars, hun Landen en Koningryken verlaaten,
om die bescherming; ik zou dus rymelen.

*Die Helden voor 's Lands zaak, deedre Ziels-verrukking
Handbaafden 's Bondelrecht, op 't Raadbuis aan bet 't,
Geen Milters Geesfelden, de Griemen van verdrukking
Haar Beulen beelden voor den Raad en Schuttery.*

Kom JANTJE! kom MAN! kom KINT!
aan je les MANCHIE.

*Verwagt niet dat wy u, hoe ons uw komst moog' freelen,
Omvoeren in het Perk van uw verdienden lof;
't Langwylig moet altyd den wyzen geest verveelen
Ook levert uw bedryf, tot roem te ryk een stof.*

Al wederom een superbe zoetvloeiendheid,
uit de ROMMELPOT van Zoroaster de komt
streeld! iemand die komt, gaat immers op zyn
beenen of voeten? hola, — iemand kan wel
op Krukken springen, en die komt tog ook,
Philip met de Bak komt ook, zwarte Klaas op
zyn Stoeltje komt ook, hoe zyn nu uwe Helden
gekomen JAN? op 'er voeten, op Krukken,
in de Bak, of al kruipende, ik wed op geen
van drieën, in een Karos denklyk, — of veel-
licht op een Ronzinantje, of een telle a la Car-
dinal! nu wat bruid het my, zy moogen dan ge-
komen zyn, op een deezer manieren, als haar
komst u dan GESTREELT heeft, zyt gy GE-
STREELT, door de pollevei van de Schoen, de
Kruk, de Knie, de Bak, of de wielen van de
Koets, of de Hoefyzers van de Ronzinantjes;
ziet JAN, ik volg uwe verheven kunst van Ver-
zen of andre Werken te berispen, maar? an-
ders zou ik wel wat Pojeetersche Vryheidjes,
door de vingeren zien, maar echter een woord-
je nog, van het omvoeren van uwe HELDEN
in het PERK van verdienden Lof, in de voo-

ri-

fige regels waaren uwe Helden op het spoor: zy sloegen het voetspoor in, gy ging haar rustig na, — en Triumf in een Extemporé van agt regels verder, werd JAN met zyn Helden, al in het PERK van VERDIENDEN LOF OMGE-VOERT, — wat kennen tog die vlugge Pojeeten magtig rennen, trouwens wy leven thans in de Rentyd van Posten en Kruijers, maar Kno- te Beene, onzen Puit-pojeet geeft 'er reeden van.

Langwylig moet altyd den wyzen geest verveelen.

Daar hoor ik den GROOTEN NOMSZI daar is zyne Majesteit op den Troon! aan dee- ze trekken ik zynen WYZEN GEEST! het PERK van welverdienden LOF, is te groot om de Heeren om te voeren, want haare Edelen's BEDRYF tot ROEM, levert te ryk een stof. Dat de Geldersche en Hollandsche Boeren door be- dryf ook Koeijen melken, Drek greppelen, en Varkens lubben verstaan; is bekend, maar het zal hier Helden-bedryf zyn, waar van 't *Langwylig den wyzen Geest verveelen zoude*, — hoor JANCHIE ROMMELPOT! hoor! zoo gy ooit Extemporé iets solide gezegt hebt, is het in deeze Regels, — gantsch Neerland is im- mers overtuigt, dat al die mooie Subtile, Schran- dre, Wyze, hoog Adelyke, Ridderlyke, Vader- land en Vryheidlievende Requesten, Couran- ten lof, en Mannelyke Bataafsche Vryheids- Rauverzen en Privilegien door de Langwylig- heid der zelve, aan de wyzen Geesten van ons Vaderland; aan de wyze Geesten aan het Y, tot walgens toe verveeld hebben, nog verveelen; en wel dra als walgelyk voor reine en zuivre Eendragtslievenden geluiden, op de gehoorzenu-

wen, met het morfig doorsmoet van die langwylige Volksbesmetting uit kiesche ooren gepentert zullen worden, — dit zy genoeg, maar nu moet ik al wederom Parodieeren.

*Verwagt niet, dat de Klaauw, van Tweedragtsben moog
(streeken
Wier Zielen warfch zyn, voor den Bereshloozen lof,
Aan wyzen Geesten zal het schor geknars vervoele
Het nyger Koop-bedryf treed de Sireen in 't stof.*

Nu nog een talhoutje van het Offervuur, op het Outer van het hart, van de Heer NOMSZ; ei lieve, weet ook iemand te zeggen, hoe het Outer van een hart is, en hoe veel harten 'er nodig zyn, tot een Outer voor veele Persoonen? nu, het woordje ons, gaat met licentie wel eens voor myn door, — maar het moet dog een zeldzaam hart zyn, dat eerst voor een OUTER diend, en twee regels verder, DEUKEN heeft; want het Bataafsche hart, SLUIT alle vleitaal buiten, — behalven dat taal BUITEN te sluiten, al vry misfelyke gedagten voortbrengt, het kan 'er uit de gewoonte nog al door, maar het hart genomen voor het denkvermogen der ziele, zoo als gy het kort daar op, op het oprigten van Standbeelden toepast, kan wel denkbeelden uitboezemen, en verborgen houden, maar sluiten is wat oneigen, ooren sluit of stopt men wel; behalven, dat voor het waar barte behoorde te staan het OPRECHT hart, waar is te gemeen, te laf, of moest het zyn het ware, ondertusfchen vormt men een raar denkbeeld van een hart, dat een Outer, Outaer, Altaar is, schoon men dit als licentie gedooft; op welken zyde van het hart, of dog het schuldig offer gewierookt is, op de linker of op de rechter zy-

zyde, op 't linker Oor of regter; op welke zyde het zy, de geuren van dat offer zullen dan met de circulatie van het Dichterlyk bloed, al een heele fyne Anastomosis moeten ondergaan hebben, eer het, na het uitsluiten van alle vlei- taal, alleenlyk met zyne oprechtheid dermaten zal voldaan zyn, dat het per slot van rekening, in eene ziel vol STANDBEELDEN zal Metamor- phoseeren. — — Althans, onzen JAN NOMSZ schynt door zyn kragtige taal, zig dit vermo- gen te mogen aanmatigen; men hoore nu den ROMMELPOT eens rommelen met een zierike rommel. —

*De GOD VAN NEDERLAND, de steun der eedle Zielen,
Spaare uwe Hoofden lang, en voere uw oom ten to,
Door een dit Land ten nut, grootmoedig dwangvernien,
Zoo RICHT-ELK IN ZYN ZIEL VOOR U REN STANDBEELD GE.*

ô Voortrefflyke Taal! — ô ruik van Wel- sprekendheid! — ô kragt van zeggen! — ik stem 'er in: ik wensch uit Christelyke liefde en gevoel van medelyden, dat de GOD VAN NEDERLAND, DE HOOFDEN van de Heeren He- den mogen spaaren; voor, — mits dat zy die Goddelyke ontferming en bewaaring, begrypen niet te hebben ontfangen, door eene in zyn ei- gen Oogen IN TOF GEVOERDE ROEM, nog door een zoogenaamd GROOTMOEDIG DWANGVER- NIELEN; maar met belydenis van hunne trot- schen verkeerden yver, dat zy zig de ontfer- ming der GOD VAN NEDERLAND waardig ma- ken, door een afkeer te toonen van dat schand- lyk misbruik, dat hunne Vleijers en Bedrie- gers, den naam van den JEHOVAH VAN NEER- LAND maaken, dat zou dunkt ons anders klinken als een alziende Majesteit, een Zielenkenner te

smeeken, om de Roem van ydele en trotsche Stervelingen, in spyt der heilige en getrouwe voorbiddingen voor Doorlugtigen en Achtbaarheden; gy spreekt van dwangvernielen, waar is dien dwang? waar moet ze vernield worden? is het gewetensdwang, die grootmoedig vernield moet worden? zeker niet; want dit is den roem, die alle, zoo oude en nieuwe Baraven geuogen en onder eene geregelde bepaling beschermen; dat is het gevoel, dat wy in ons hart voeden, van ons schuldig offer aan God, dat is dat gevoel, dat onze zinnen door de zenuwen van ons vleeschlyk hart op onze zielen, door middel van Gods oneindige onbepaalde magt doet werken. — Is het Regeeringsdwang, die vernield moet worden door uwe Helden? moet gy daarom den **GOD VAN NEDERLAND** smeeken? — foei, — foei, — neen, ook deeze is 'er niet by den getrouwen, deeze kennen dien dwang niet, zoo lang de Unie en onze Wetten, het heilig Staats, Stads, Volksbestuur en Bundelrecht, door wyze Mannen en onzen dierbaren **ERFSTADHOUDER** gehandhaaft worden, en ja den Bundel der Pylen zoo hecht en heilig met de Oranje snoeren vast gesnoerd mogen blyven, als onze Voorvaders, den **GOD VAN NEDERLAND** daar om gesmeekt hebben, toen de knikkende Kniën, in het bloed der Helden nedergeboogen, en de Aangezigten in zak en asche zich voor God vernederde; ja, zoo wy hunne Zoonen en Nazaten, als nog op dien zelve **GOD VAN NEDERLAND** smeekende vertrouwen, als op den gedugten Richter van een yders geweten, en wel byzonder, dat God die trotsche Stervelingen, wier roem gy boven allen lof steld, zal vernederen! daar die trotschen, God nog tergen,

gen, om haar ydlen roem als Standbeelden in een yders ziel op te richten; — dat dit de Vleijers, de Kruipers, de Misleiders der verwaande Edellieden doen; dat dit de oude slang van de Loevensteinsche Factie doet! dat dit de Listige Staatsbelangen der uitheemsche doen! — dat dit Brood-poëten, Broddelaars, Loo-gen Couraniers, in een woord, dat dit de Vyanden van ORANJE, onze CONSTITUTIE, onzen GODSDIENST doen! — dat moet men gedogen, om dat God ze duld tot zyn heilige oogmerken en onze kastydingen; maar dat JAN NOMSZ, de HELDENDICHTER van WILLEM DEN EERSTEN, de Feestzanger van WILLEM DEN VIERDEN en den VYFDEN; dat dit NOMSZ doet! dat zullen de Eeuwen niet vergeten; ja zyn heidensche Theatrale ziel van Melpomené zal veelligt voor het Standbeeld dat in haar Godinne ziel voor haar lieven JAN was opgericht, zeer bedenkyk in een transport van woede; met de vloeken van Juffr. Lalain, zoo desperaat over den Schouwburg uitbraken, dat al de Aanschouwers van de stank zullen bevangen worden; en de ROMMELPOT Dichter beschaamd zal staan. — Zie daar Verwatene! zoo komt boontje om zyn loontje, die verdient moet hebben, gy hebt het dubbeld verdiend, en daarom zal ik met myne Parodie in forma besluiten.

ERNSTIG KEERDICHT;

Voor den Wel Edelen grooten Onnavolgbaren en Boven al-
len Lof zynde TOONEELDICHTER, den GROOTEN
JAN NOMSZ.

By gelegenheid van Zyn Wel Edelheids Ootmoedige,
barlyk, getrouw en kruipend Extemporé, voor de on-
sterfelyken Hoog Edelen Gebooren Edalheden, Vorsten en
Bevelhebberen der Volksstemme, op den 27. der Nieuwen-
haring Maand, in het Walvis Jaer 1786.

Hoe, duld een Achtbaar HOOFD, dat door VAN DER CA-

(PELLER,

Een trotscbe PALLAND, buigt, zyn Amsterdamsche kroon!
Zig waepend voor bun oog, komt MARSCH hier order sellen!
Neen, Neen geen Welkomstgroet, strekk' Euvelmoed ten

(TROOST,

De VRYHEID; die Godin, van Achtb're BATAVIEREN;

De VRYHEID, toer wier Recht 's Lands MAJESTEIT gebied;
Ziet met verag'ing op onwettige Banieren,

Zy leunt aan EENDRAGTS ZUIL, waar zy ORANJE ziet.
Scherp hier geen BATAVIER, Verwaeten o' uw VAERNEN,

Een Leeuw is zyn Blazoen, als by ten stryd zal gaan,

Hy; wenkt op FRISO's Schild; Bataven en Germaanen:

Roeft; volg my en NASSAU om Tralters te verlaen.

Die Helden van ons Heir; o' Eedle Ziels verrukking!

Handbaasden 't Bondelrecht en 't Scheepstok aan het T:

Geen Miltter GEESSELDE, de striemen van VERDRUKKING;

Zyn Beulen beesden voor den RAAD en SCHUTTEUY.

Verwagt nooit, dat de Klaauw der Tweedragt, hen zal

(streelen,

Wier zielen wa'gen, van der Eereloozen LOF;

Aan Achtb're Mannen moet Pluimstrykery vervee!

Het Lot er dat zy streoit, is Sinkend Look en Stof:

Dog mag de O, rechtheid tot een Zuid'ren Wensch besluiten!

Zoo zie de ALMAGTIGE op zyn Outer 't Reukwerk aan!

Zyn zalige Eendragt drey' de Volksberoerders buiten!

Zoo moog, men vry ter KERK, ter BEURZE, en RAAD:

(ZIEL gaan.

De GOD VAN NEDERLAND! de kenner aller zielen,

Spaar 't VORSTLYK STAETSHOOFD LANG! voere AEMSTELS

(ROEM ten top!

De STAET, den RAED, 't GEZAG moet Wroeten Wrok ver-

(nielen!

Zoo rigt de KOPVAARDY een EENDRAGTS-STANDBEELD op.

TEMPORA MUTANTUR, NOS NON MUTAMUR IN ILLO.

EX TEMPORE

VAN DEN GROOTEN TOONEELDICHTER

J A N N O M S Z.

Opgedreunt op het Illustre-Tournooiveld van het Genoodschap Vryheidszoonen, tot NUT DER SCHUTTERY, by derzelver Exercitie en Vuuring op den 27. der Nieuwenbaaring Maand, in het Walvis Jaer 1786, den Volken opentlyk bekend gemaakt, in de Elegante, Baldiaansche, Jan van Gyzens Courant, N°. 79. 3 July 1786.

O Burgervader HOOFDT! geliefde VAN CAPELLEN!
 Getrouwte PALLAND! duld, dat uw beminnend Kroost,
 Gewapend, voor uw oog, zich moge in orde stellen,
 Ter welkomstgroet van U, die Neêrland strekt ten troost!
De VRYHEID, die Godin der eedle Batavieren,
 De VRYHEID, die alleen het moedig Volk gebied,
 Laecht U bevallig aan by onze Krygshanieren,
 En spreekt tot U, voor ons, nu zy haar Zuilen ziet,
 De BATAVIER geschetst op onze ontrilde Vaenen,
 Die onze Broedren wenkt zyn voerspoor in te slaan,
 Roept gezinsins: „VOLG!” tot U die ons een spoor wilt baan-
 (nen,

Om op't Bataafsche spoor U rustig na te gaan.
 Helden voor 't Lants Zaak! wat eedle Zielsverrukking
 Voelt onze Broederschap, gevormd ten dienst van 't T,
 Nu zy de Geestes van Burgeronderdrukking
 Haan dank betoonen mag, TOT NUT DER SCHUTTERY!
 Vermagt niet, dat wy U, hoe ons uw komst moog' strealen,
 Omvoeren in het perk van uw verdienden lof;
 't Langwylig moet altyd den wyzen geest verveelen,
 Ook levert Uw bedryf tot roem te ryk een stof.
 Neemt dan in 't kort den wensch, daar we alles in besluisen;
 Van 't douter van ons bart, als 't schuldig offer aan;
 Het waar Bataafsche hart sluit alle vleitaal buiten,
 En houd alleenlyk met oprechtheid zich voldaan.
 „DE GOD VAN NEDERLAND, de steun der eedle Zielen,
 „Spaare Uwe hoofden lang, en voere uw roem in top,
 „Door een dit Land ten nut grootmoedig dwangvernielen;
 „ZOO RICHT ELK IN ZYN ZIEL VOOR U EEN STANDBEELD
 (OP 't

EX TEMPORE.

B E:

BERICHT UIT DE COURANT.
A M S T E R D A M

D E N 27 J U N Y.

By geleegenheid, dat op jongstleden Zaterdag den 24sten deezer onze waardige Burger-Vader HOOFDT, en de Vaderlandsche Ridders PALLAND tot *Zuithem*, VAN DER CAPELLEN tot den *Marsch*, en HAERSOLTE, mitsgaders de zoo geagte *Deventersche* Burgemeester JORDENS, de Exerctie en Vuuring van het Genootschap TOT NUT DER SCHUTTERY, alhier met hunne tegenwoordigheid vereerden, heeft onze Vaderlandminnende en kundige Puikdichter J. NOMSZ, de volgende korte, doch nadrukkelyke AANSpraak aan die voortreffelyke Mannen gedaan, en naar men verneemt, thans, onder geleide van deeze bygevoegde Misfivè, aan elk hunner daar van een Exemplaar toegezonden:

Wel Edel Hoog Geboren Heer!

„Verschoon myne Vryheid in het toezenden,
 „deezer geringe Aanspraak, *U Wel Edel Hoog*
 „Geboren te *Amsterdam* gedaan, toen het *U Wel*
 „Edel Hoog Geboren behaagde, het Genootschap
 „van Wapenhandel TOT NUT DER SCHUTTERY,
 „met Hoogstdeselfs tegenwoordigheid te ver-
 „eeren. Myne reden is kort, en die van dat
 „der geheele Maatschappy. Zoo de Nederlan-
 „ders *U Ed. Hoog Geboren* Beeldtenis by *WIL-*
 „LEM den I. by de *BREDEROODES* en *EGMONDS*
 „stellen, doen zy niet te veel. Zie daar in
 „weinig woorden de meening van

U Wel Ed. Hoog Gebooren Ootmoedigen
en hartlyk getrouwen Dienaar,

J. N O M S Z.